

Ministerstwo Sprawiedliwości

Sekretarz Stanu
Arkadiusz Myrcha

BK-VII.0520.342.2025
Warszawa, 07 października 2025 r.

Pan

Szymon Hołownia

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 11735 złożoną przez Pana Posła Krzysztofa Szczuckiego w sprawie zjawiska *sharentingu* uprzejmie przedstawiam następujące informacje.

Ad 1, 4

Potwierdzam, że w Ministerstwie Sprawiedliwości dostrzegamy nasilające się zjawisko tzw. *sharentingu*. Tak, jak wskazał Pan Poseł, zjawisko to polega *na* upublicznianiu przez rodziców wielu szczegółowych informacji o swoich dzieciach w postaci zdjęć, filmów i postów za pośrednictwem mediów społecznościowych, które naruszają prywatność dzieci¹.

Obecnie nad stanowiskiem w sprawie *sharentingu* pracuje Komisja Kodyfikacyjna Prawa Rodzinnego przy Ministrze Sprawiedliwości. Gdy tylko stanowisko to zostanie przyjęte przez Komisję, zostanie podane do publicznej wiadomości na stronie internetowej Komisji².

---

¹ A. Brosch, *Sharenting: Why Do Parents Violate Their Children's Privacy?*, „The New Educational Review” 2018/4, s. 78; za J. Maniszewska-Ejsmont, *Sharenting a prawa dziecka - rozważania nad władzą rodzicielską w dobie mediów społecznościowych*, *Palestra* 4/2022

² <https://www.gov.pl/web/sprawiedliwosc/komisja-kodyfikacyjna-prawa-rodzinnego2>

Stanowisko Komisji będzie stanowić podstawę do dalszych prac w Ministerstwie Sprawiedliwości, w ramach których będą badane rozwiązania przyjęte w innych państwach, celem znalezienia jak najlepszych i najbardziej skutecznych rozwiązań chroniących dziecko i jego podmiotowość.

W razie podjęcia w Ministerstwie Sprawiedliwości prac legislacyjnych nad konkretnymi projektami przepisów, będą one szeroko konsultowane z ekspertami, obywatelami oraz organizacjami, jak również z innymi organami, w tym w szczególności z Rzecznikiem Praw Dziecka oraz z Rzecznikiem Praw Obywatelskich.

Warto bowiem podkreślić, że *sharenting* jest zjawiskiem niejednorodnym, co utrudnia jego jednoznaczną kwalifikację prawną. W literaturze naukowej³ podkreśla się, że zjawisko to może przybierać różne postacie, w tym *oversharenting* (nadmierna aktywności rodziców, polegająca na udostępnianiu materiałów dotyczących swoich dzieci w sieciach społecznościowych), *parental trolling* (kompromitowania dziecka, upokarzania, ośmieszania czy nawet stosowaniu względem niego przemocy przy użyciu mediów społecznościowych), czy *profit sharenting* (czerpanie przez rodziców dochodów z reklam produktów prezentowanych na udostępnianych zdjęciach i filmach z udziałem ich dzieci).

Zjawisko „sharentingu” obejmuje różne dziedziny prawa i życia społecznego m.in. prawo rodzinne, dobra osobiste, w tym prawo do wizerunku, regulacje wewnętrzne serwisów internetowych i dostęp do nich, kradzież danych, cyberprzemoc i bullying, przestępczość seksualną. Przede wszystkim dotyczy jednak przedmiotowego traktowania wizerunku dziecka i jego samego.

Na gruncie polskiego prawa cywilnego *sharenting* może skutkować naruszeniem dóbr osobistych dziecka. W zależności od jego postaci, może być to: zdrowie, wolność, nazwisko czy też wizerunek. Są to wartości niemajątkowe immanentnie związane z istotą człowieczeństwa oraz naturą człowieka, obejmujące jego fizyczną i psychiczną integralność, łączące indywidualność człowieka, jego godność oraz pozycję wśród innych

---

³ Źródło – przypis 1

ludzi⁴. Zgodnie natomiast z art. 24 § 1 k.c. *ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności, ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego albo zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny.*

W doktrynie problematyczna pozostaje kwestia stwierdzenia bezprawności naruszenia dobra osobistego. Stosunkowo często spotykany jest pogląd, że *bezprawność* stanowi przesłankę samodzielną, w pełni odrębną od naruszenia i może polegać na sprzeczności zachowania z prawem lub zasadami współżycia społecznego (co nawiązuje do pojmowania bezprawności w odpowiedzialności deliktowej), a przy tym jest objęta domniemaniem.

W tym kontekście problematyczna pozostaje kwestia bezprawności działania rodzica w odniesieniu do zjawiska *sharentingu*. O ile w przypadku *parental trollingu* działania rodzica zawsze stanowią delikt, o tyle w odniesieniu do pozostałych form *sharentingu* bezprawność działania nie jest już tak oczywista.

Co do zasady, to rodzic pozostaje dysponentem takich dóbr osobistych jak wizerunek czy nazwisko swojego małoletniego dziecka, na czas trwania władzy rodzicielskiej. Wprawdzie teoretycznie rozważyć można, czy małoletni, który posiada ograniczoną zdolność do czynności prawnych⁵, mógłby skutecznie sprzeciwić się publikacji swojego wizerunku lub rozpowszechniania informacji o charakterze prywatnym na swój temat przez rodzica, jednakże brak jest ugruntowanego dorobku orzeczniczego w zakresie skuteczności takiego sprzeciwu.

Jeżeli natomiast za punkt wyjścia rozważań w zakresie odpowiedzialności z tytułu

---

⁴ uchwała Sądu Najwyższego z 19.11.2010 r. sygn. akt III CZP 79/10, OSNC 2011/4, poz. 41.

⁵ zgodnie z art. 14 k.c., ograniczoną zdolność do czynności prawnych mają małoletni, którzy ukończyli lat trzynaście, oraz osoby ubezwłasnowolnione częściowo.

naruszania dóbr osobistych przyjmie się koncepcję ochrony opartą na założeniu o istnieniu (wyrażonego w art. 23 k.c.) powszechnego zakazu naruszania dóbr osobistych innych osób, dochodzi się do wniosku, że każde naruszenie dobra osobistego jest bezprawne, ponieważ narusza ten ustawowy i generalny zakaz⁶. Wówczas bez wątpliwości *sharenting* naruszać będzie dobra osobiste małoletniego. Nadal jednak problematyczna pozostaje kwestia faktycznej możliwości dochodzenia z tego tytułu roszczeń. Postępowania sądowe w zakresie ochrony dóbr osobistych małoletnich z reguły dotyczą bowiem spraw, w których jedno z rodziców pozywa w imieniu dziecka drugiego rodzica, bądź rodzice pozywają osobę trzecią.

W tym kontekście warto podkreślić, że działająca przy Ministrze Sprawiedliwości Komisja Kodyfikacyjna Prawa Cywilnego dostrzegła konieczność całościowego spojrzenia na regulacje odnoszące się do ochrony dóbr osobistych. Dotyczy to m.in. odpowiedniej równowagi i proporcji pomiędzy środkami ochrony dóbr osobistych oraz wolności słowa, a także konieczności pilnego uwzględnienia konsekwencji wynikających z rozwoju nowych technologii informatycznych, sztucznej inteligencji i coraz większej skali różnorodnych, zupełnie wcześniej nieznanymi środkami naruszania dóbr osobistych.

W ramach Komisji zostały podjęte wstępne działania zmierzające do opracowania założeń rozwiązań służących ochronie dóbr osobistych i wolności słowa, w obszarze prawa cywilnego, natomiast w dalszej kolejności podjęte zostaną wspólne działania Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Cywilnego i Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Karnego w tym przedmiocie. Wskazane prace mogą mieć istotny wpływ na określenie zakresu ochrony dóbr osobistych dzieci.

Ad 2

Niezależnie od wymienionych powyżej prac Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Rodzinnego, Ministerstwo Sprawiedliwości w ramach nowelizacji ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich oraz niektórych

---

⁶ P. Machnikowski, [w:] Kodeks cywilny. Komentarz, red. E. Gniewek, P. Machnikowski, Legalis 2023, komentarz do art. 24, nb. 5.

innych ustaw (tzw. Lex Kamilek) planuje wprowadzenie przepisów odnoszących się do ochrony wizerunku małoletniego.

Proponowane jest m.in. szczegółowe uregulowanie kwestii uzyskiwania zgody na przetwarzanie wizerunku małoletniego (przetwarzanie to utrwalanie, przechowywanie, udostępnianie oraz rozpowszechnianie w jakiegokolwiek formie wizerunku małoletniego), uregulowanie elementów oświadczenia o udzieleniu zgody na przetwarzanie wizerunku małoletniego i wymogu dokumentowania tychże oświadczeń.

Dodatkowo, planowane jest uzupełnienie przepisów dotyczących standardów ochrony małoletnich o wymóg uwzględniania w standardach informacji o sposobie przetwarzania danych osobowych małoletnich, w tym wizerunku małoletnich.

Projektowane rozwiązania będą służyć ochronie dzieci a jednocześnie będą mieć walor edukacyjny i uświadamiający co do konieczności odpowiedzialnego i ostrożnego przetwarzania danych dzieci.

Ad 3

Zaplanowanie kampanii informacyjnych i edukacyjnych, ukierunkowanych na uświadamianie rodziców i opiekunów o potencjalnych negatywnych konsekwencjach sharentingu dla przyszłości ich dzieci, będzie możliwe po ustaleniu kierunków ewentualnych zmian w prawie i z pewnością będzie wymagało współpracy wielu resortów (m.in. Ministerstwo Sprawiedliwości, Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwo Cyfryzacji).

Z wyrazami szacunku Arkadiusz Myrcha

/podpisano elektronicznie/